

در این پژوهش که به منظور ارزیابی شبکه اورژانس کرمانشاه در ۶ ماهه اول سال ۱۳۷۴ صورت گرفته است، تعداد ۱۶ بیمارستان و ۶ مرکز فوریتهای پزشکی استان کرمانشاه از نظر سابقه خدمت و تحصیلات مدیران، تجهیزات و امکانات موجود، تعداد پزشک، تعداد پرسنل، تعداد پذیرش، تعداد بستریهای موقت، تعداد بستری در بخشهای مختلف بیمارستانها، میزان مرگ و میرها، موقعیت مکانی ساختمانها، تعداد مأموریتهای انجام شده، ضریب اشغال تخت و شرح وظایف مدیران و پرسنل مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته اند. پس از جمع آوری اطلاعات و تجزیه و تحلیل آنها نتایج زیر بدست آمد.

در ۶۲/۵ درصد از بیمارستانهای تحت بررسی، ضریب اشغال تخت در بخش اورژانس بیش از ۷۴ درصد بوده است. بیشترین موارد بستری شده مراجعین در بخش جراحی و برابر ۶۲ درصد بوده است.

از نقطه نظر موقعیت مکانی و سهولت گردش کار پرسنل و بیمار، و دسترسی به سایر واحدهای بیمارستان، تنها ۱۲/۵ درصد بیمارستانها وضعیت مناسب داشته اند. ۷۵ درصد بیمارستانها فاقد وسایل مقابله با حریق، ۱۲/۵ درصد فاقد برق اضطراری و ۹۳/۷۵ درصد فاقد رایانه بوده اند.

اکثر بیمارستانهای تحت بررسی بامراکز فوریتهای پزشکی و بخش اورژانس سایر بیمارستانها در ارتباط بوده اند ولی این ارتباط با بخش خصوصی عملاً وجود ندارد. میانگین تعداد پرسنل در بخش اورژانس بیمارستانهای تحت بررسی ۲۶ و انحراف معیار آن ۵/۳ است. این میانگین برای پزشکان و پرستاران به ترتیب ۱۳ و ۴ نفر است $\frac{۳}{۴}$ از مدیران بخش اورژانس بیمارستانهای تحت مطالعه مدرک تحصیلی لیسانس داشته اند. در میان مدیران هیچکدام در رشته مدیریت تحصیل نکرده اند.

در ۶ ماهه اول سال ۱۳۷۴ در مرکز فوریتهای پزشکی استان کرمانشاه ۲۵۴۲ مورد مأموریت انجام شده است که بیش از نیمی از مأموریتهای انجام شده توسط مرکز فوریتهای پزشکی منطقه یک انجام شده است.